

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 25 września 2006 r.

w sprawie świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Służby Kontrwywiadu Wojskowego za podróże służbowe, przeniesienia lub delegowania

Na podstawie art. 87 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 710) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje świadczeń przysługujących funkcjonariuszowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego w razie przeniesienia lub delegowania do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości albo podróży służbowej poza stałe miejsce pełnienia służby.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;
- 2) SKW — Służbę Kontrwywiadu Wojskowego;
- 3) Szef SKW — Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
- 4) funkcjonariusz — funkcjonariusza SKW;
- 5) jednostka organizacyjna — jednostkę organizacyjną SKW;
- 6) stałe miejsce pełnienia służby — miejscowość stanowiącą siedzibę jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę;
- 7) krajowa podróż służbowa — wyjazd funkcjonariusza poza stałe miejsce pełnienia służby, w celu wykonywania czynności służbowych, w terminie i miejscu na terenie kraju określonych w poleceniu wyjazdu służbowego;
- 8) zagraniczna podróż służbowa — wyjazd funkcjonariusza poza stałe miejsce pełnienia służby, w celu wykonywania czynności służbowych poza granicami państwa, w terminie i miejscu określonych w poleceniu odbycia zagranicznej podróży służbowej;
- 9) przeniesienie do pełnienia służby w innej miejscowości — mianowanie funkcjonariusza na stanowisko służbowe w miejscowości określonej w rozkazie personalnym o przeniesieniu, innej niż miejscowość, w której dotychczas pełnił służbę, zwane dalej „nowym miejscem pełnienia służby”, połączone z wykonywaniem w nim czynności służbowych;
- 10) delegowanie do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości — wyznaczenie funkcjonariuszowi określonych w rozkazie personalnym o delegowaniu czasu oraz miejsca wykonywania czynności służbowych w miejscu innym niż jego dotychczasowe stałe miejsce pełnienia służby;
- 11) właściwy przełożony — przełożonego właściwego w sprawach:
 - a) krajowych podróży służbowych — kierownika jednostki organizacyjnej albo upoważnionego przez niego niższego przełożonego,
 - b) zagranicznych podróży służbowych — Szefa SKW albo upoważnionego przez niego zastępcę Szefa SKW;
- 12) uposażenie — uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi od dnia przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości.

Rozdział 2

Krajowe podróże służbowe

§ 3. 1. W przypadku funkcjonariusza zamieszkałego poza stałym miejscem pełnienia służby właściwy przełożony może uznać, w celu rozliczenia kosztów krajowej podróży służbowej, miejscowość zamieszkania za stałe miejsce pełnienia służby, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz wykonuje stale czynności służbowe poza stałym miejscem pełnienia służby albo
- 2) spowoduje to zmniejszenie kosztów krajowej podróży służbowej.

2. Czas krajowej podróży służbowej, określony w poleceniu wyjazdu służbowego, obejmuje czas między wyjazdem ze stałego miejsca pełnienia służby a powrotem do tego miejsca.

§ 4. 1. Z tytułu krajowej podróży służbowej funkcjonariuszowi, z zastrzeżeniem ust. 2, przysługują:

- 1) dieta stanowiąca ekwiwalent pieniężny na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowej;
- 2) zwrot kosztów:
 - a) przejazdów na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej i z powrotem,
 - b) noclegów bądź ryczałt za nocleg,
 - c) dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;
- 3) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków.

2. Funkcjonariuszowi, którego obowiązki służbowe polegają na stałym wykonywaniu czynności służbowych na obszarze właściwości terytorialnej jednostki organizacyjnej, w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej na tym obszarze przysługuje jedynie zwrot kosztów przejazdów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W uzasadnionych przypadkach właściwy przełożony może wyrazić zgodę na wypłatę pozostałych należności, o których mowa w ust. 1, jeżeli przemawiają za tym ważne względy służbowe lub spowoduje to obniżenie kosztów krajowej podróży służbowej.

§ 5. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

2. Jeżeli krajowa podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) mniej niż 8 godzin — dieta nie przysługuje,

- b) od 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
- c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) dłużej niż jedną dobę — za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:

- a) do 8 godzin — przysługuje 1/2 diety,
- b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

- 1) za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscu zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały albo na leczeniu w zakładzie leczniczym, a także za okresy przerw w krajowej podróży służbowej;
- 2) jeżeli na podstawie odrębnych przepisów funkcjonariusz z tytułu odbywania krajowej podróży służbowej otrzymał nieodpłatnie wyżywienie lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

§ 6. 1. Publiczny środek transportu odpowiedni do odbycia krajowej podróży służbowej, z zastrzeżeniem ust. 2, określa właściwy przełożony, uwzględniając posiadane przez funkcjonariusza uprawnienia do przejazdów ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz pilność załatwianej sprawy.

2. W przypadku funkcjonariusza wykonującego czynności operacyjno-rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze właściwy przełożony może nie uwzględniać uprawnień, o których mowa w ust. 1.

3. Właściwy przełożony może wyrazić zgodę na przejazd w krajowej podróży służbowej pojazdem pozostającym w dyspozycji SKW.

4. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek funkcjonariusza, właściwy przełożony może wyrazić zgodę na przejazdy w krajowej podróży służbowej pojazdem niepozostającym w dyspozycji SKW.

§ 7. 1. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem posiadanej przez funkcjonariusza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

2. Zwrotu kosztów przejazdu wagonem sypialnym, z miejscem do leżenia lub opłat dodatkowych za przejazd oraz przelot samolotem dokonuje się w wysokości udokumentowanej biletami lub rachunkami.

3. Funkcjonariuszowi odbywającemu, za zgodą właściwego przełożonego, przejazd w krajowej podróży służbowej pojazdem prywatnym przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za 1 km przebiegu, określonych na podstawie przepisów, o których mowa w § 5 ust. 1.

§ 8. Funkcjonariuszowi przebywającemu w krajowej podróży służbowej przysługuje zwrot kosztów

przejazdu do miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały w czasie wolnym od służby tylko wtedy, gdy spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów tej podróży. Przepisy § 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Za każdą rozpoczętą dobę odbywania krajowej podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20 % diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa krajową podróż służbową pojazdem służbowym oraz w przypadku, o którym mowa w § 7 ust. 3, albo gdy nie ponosi kosztów, na pokrycie których został przyznany ryczałt.

§ 10. 1. Za nocleg w hotelu funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem, jednak nie więcej za 1 dobę hotelową niż 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W uzasadnionych przypadkach właściwy przełożony może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. Funkcjonariuszowi, który wobec braku możliwości skorzystania z noclegu w miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej korzystał z noclegu w miejscowości, do której czas dojazdu nie przekracza jednej godziny, przysługuje również zwrot kosztów przejazdu publicznymi środkami komunikacji z miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej do miejscowości, w której funkcjonariusz korzystał z noclegu, i z powrotem.

4. Funkcjonariuszowi, któremu w czasie odbywania krajowej podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo który nie przedstawił rachunku za pobyt w hotelu lub kwaterze prywatnej, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150 % diety.

5. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin przypadających między godziną 22⁰⁰ a 6⁰⁰.

6. Zwrot kosztów noclegu w krajowej podróży służbowej lub ryczałt za nocleg nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) za czas przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
- 2) w przypadku gdy z miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej istnieje dogodny połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały.

§ 11. W przypadku braku możliwości zapewnienia noclegu w miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej lub w miejscowości, od której czas dojazdu do miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej nie przekracza jednej godziny, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów noclegu w wysokości poniesionych kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem.

§ 12. 1. Funkcjonariuszowi odbywającemu krajową podróż służbową, na jego wniosek, właściwy przełożony przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży, w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany rozliczyć się z pobranej zaliczki nie później niż przed upływem 7 dni od dnia powrotu z krajowej podróży służbowej.

3. Fakt zapewnienia funkcjonariuszowi odbywającemu krajową podróż służbową bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo nieodpłatnego wyżywienia w naturze potwierdza właściwy przełożony w jednostce organizacyjnej zapewniającej te świadczenia lub funkcjonariusz, oświadczeniem złożonym na poleceniu wyjazdu służbowego.

4. Rozliczenia kosztów i wypłaty należności z tytułu krajowej podróży służbowej dokonuje jednostka organizacyjna, w której funkcjonariusz pełni służbę, a w przypadku Szefa SKW i jego zastępcy oraz kierownika jednostki organizacyjnej i jego zastępcy jednostka organizacyjna właściwa w sprawach budżetu i finansów.

5. Należności z tytułu krajowej podróży służbowej wypłaca się w terminie 14 dni od dnia przedstawienia przez funkcjonariusza dokumentów lub rachunków, potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami, oraz oświadczenia o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź ich wysokość.

§ 13. W przypadku śmierci funkcjonariusza podczas odbywania krajowej podróży służbowej koszty transportu zwłok do miejscowości, w której zmarły funkcjonariusz ma być pochowany, pokrywa SKW.

Rozdział 3

Zagraniczne podróże służbowe

§ 14. Czas zagranicznej podróży służbowej liczy się w razie odbywania jej środkami komunikacji:

- 1) lądowej — od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili przekroczenia jej w drodze powrotnej do kraju;
- 2) lotniczej — od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;

3) morskiej — od chwili wyjścia statku z portu polskiego do chwili wejścia statku w drogę powrotnej do portu polskiego.

§ 15. Z tytułu zagranicznej podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługują:

- 1) diety;
- 2) zwrot kosztów noclegów lub ryczałt za nocleg;
- 3) zwrot kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;
- 4) zwrot kosztów leczenia oraz innych niezbędnych wydatków zaakceptowanych przez Szefa SKW.

§ 16. 1. Dieta, o której mowa w § 15 pkt 1, przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa zagranicznej podróży służbowej.

2. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) do 8 godzin — przysługuje 1/3 diety,
 - b) ponad 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
 - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) dłużej niż dobę:
 - a) za każdą pełną dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości,
 - b) za niepełną, ale rozpoczętą dobę — przysługuje dieta w wysokości, o której mowa w pkt 1.

3. Funkcjonariuszowi, który otrzymuje za granicą bezpłatne wyżywienie lub gdy wyżywienie opłacone jest w cenie karty okrętowej lub promowej, przysługuje 25 % diety ustalonej zgodnie z ust. 2.

4. Funkcjonariuszowi, który otrzymuje za granicą częściowe wyżywienie, przysługuje odpowiednio na:

- 1) śniadanie — 15 % diety;
- 2) obiad — 30 % diety;
- 3) kolację — 30 % diety.

5. Funkcjonariuszowi, który za granicą otrzymuje ekwiwalent pieniężny na wyżywienie, dieta nie przysługuje. Jeżeli jednak ekwiwalent jest niższy od diety, funkcjonariuszowi przysługuje wyrównanie do wysokości należnej diety.

6. Za każdą dobę pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym za granicą funkcjonariuszowi przysługuje 25 % diety.

§ 17. 1. Za nocleg funkcjonariuszowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach ustalonego na ten cel limitu.

2. W uzasadnionych przypadkach właściwy przełożony może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadkach uzasadnionych charakterem wykonywanych czynności służbowych właściwy przełożony może wyrazić zgodę na niekorzystanie przez funkcjonariusza z noclegu w hotelu i przyznać ryczałt za każdy nocleg w wysokości 25 % limitu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługują za czas przejazdu oraz gdy funkcjonariuszowi zapewniono bezpłatny nocleg.

§ 18. Wysokość diet, o których mowa w § 16, oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, o których mowa w § 17 ust. 1—3, określają przepisy w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju.

§ 19. Do przejazdów odbywanych w czasie zagranicznych podróży służbowych stosuje się odpowiednio przepisy § 6 i 7.

§ 20. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt, w wysokości jednej diety, na pokrycie poniesionych kosztów dojazdu z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego w miejscowości docelowej za granicą oraz w każdej innej miejscowości, w której funkcjonariusz korzystał z noclegu.

2. Funkcjonariuszowi korzystającemu za granicą z dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje ryczałt na pokrycie ich kosztów w wysokości 10 % diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w zagranicznej podróży służbowej.

3. Ryczałty, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przysługują, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz odbywa podróż pojazdem służbowym lub prywatnym;
- 2) strona zagraniczna zapewnia bezpłatne dojazdy;
- 3) funkcjonariusz nie ponosi kosztów, na których pokrycie są przeznaczone wymienione ryczałty.

§ 21. Sumę należności pieniężnych przysługujących funkcjonariuszowi z tytułu zagranicznej podróży służbowej zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych od strony zagranicznej na cele związane z finansowaniem kosztów tej podróży.

§ 22. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa ponad 30 dni lub gdy państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie, Szef SKW może wyrazić zgodę na zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kg, liczonej łącznie z wagą bagażu opłaconego w cenie biletu.

§ 23. 1. W razie choroby funkcjonariuszowi przysuguje zwrot udokumentowanych kosztów leczenia za granicą oraz lekarstw.

2. Nie podlegają zwrotowi koszty lekarstw, których nabycie za granicą nie było konieczne, koszty zabiegów chirurgii plastycznej i zabiegów kosmetycznych oraz nabycia protez ortopedycznych, dentystrycznych i zakupu okularów.

3. Koszty leczenia za granicą oraz lekarstw pokrywa SKW.

4. W przypadku śmierci funkcjonariusza podczas odbywania zagranicznej podróży służbowej koszty transportu zwłok do kraju pokrywa SKW.

§ 24. 1. Funkcjonariusz odbywający zagraniczną podróż służbową otrzymuje zaliczkę w walucie polskiej lub wymiennej, według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych, o których mowa w przepisach w sprawie walut obcych określonych jako wymienne, z dnia wypłaty zaliczki, na pokrycie niezbędnych kosztów podróży i pobytu poza granicami kraju, a także szczepeń ochronnych zalecanych przez służbę sanitarno-epidemiologiczną dla osób udających się do określonego państwa.

2. Rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej należy dokonać w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie polskiej lub wymiennej według kursu z dnia jej wypłacenia, w terminie 14 dni od dnia zakończenia tej podróży.

3. Do rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej należy załączyć dokumenty lub rachunki potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu lub rachunku nie było możliwe, funkcjonariusz jest obowiązany złożyć pisemne oświadczenie o dokonanych wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

4. Rozliczenia kosztów i wypłaty należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej dokonuje jednostka organizacyjna właściwa w sprawach budżetu i finansów, w terminie 14 dni od dnia przedstawienia przez funkcjonariusza dokumentów, o których mowa w ust. 1—3.

Rozdział 4

Należności za przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości

§ 25. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości przysługują:

- 1) diety — dla niego i na członków rodziny, o których mowa w art. 63 ustawy, za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania;
- 2) zwrot kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) ryczałt z tytułu przeniesienia;

4) zasitek osiedleniowy;

5) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego;

6) w przypadku gdy członkowie rodziny, o których mowa w art. 63 ustawy, nie przesiedlają się wraz z nim:

a) dodatek za rozłąkę,

b) zwrot kosztów przejazdów raz w miesiącu, w celu odwiedzenia rodziny, publicznym środkiem transportu na zasadach, o których mowa w § 6 ust. 1, albo ryczałt w wysokości równej cenie biletu w klasie II pociągu pospiesznego, a gdy na danej trasie lub jej odcinku brak jest połączeń kolejowych — w wysokości ceny biletu za przejazd środkiem publicznego transportu autobusowego.

§ 26. Wysokość diet, o których mowa w § 25 pkt 1, ustala się według stawek obowiązujących w dniu przejazdu do nowego miejsca pełnienia służby. Przepisy § 5 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 27. 1. Wysokość kosztów, o których mowa w § 25 pkt 2, ustala się według cen biletów obowiązujących w dniu przejazdu do nowego miejsca pełnienia służby, z zastrzeżeniem ust. 2. Przepis § 7 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Wysokość kosztów ustala się z uwzględnieniem ceny biletu za przejazd publicznym środkiem transportu na podstawie tabeli przewoźnika i najkrótszej odległości między dotychczasowym a nowym miejscem zamieszkania osób, o których mowa w § 25 pkt 1.

§ 28. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości i nieprzesiedlającemu się przysługuje ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 50 % uposażenia.

§ 29. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, który przesiedlił się na pobyt stały do nowego miejsca pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, o której mowa w art. 62 ust. 2 ustawy, przysługuje niezależnie od ryczałtu, o którym mowa w § 28:

1) dodatkowy ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 50 % uposażenia;

2) zasitek osiedleniowy w wysokości:

a) 200 % uposażenia — jeżeli funkcjonariusz przesiedlił się z członkami rodziny, o których mowa w art. 63 ustawy,

b) 50 % uposażenia — jeżeli funkcjonariusz jest samotny.

2. Zasitek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oblicza się, przyjmując uposażenie przysługujące funkcjonariuszowi w dniu jego przesiedlenia się na pobyt stały.

§ 30. 1. Koszty przewozu urządzenia domowego, o których mowa w § 25 pkt 5, podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty: opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 31. 1. Dodatek za rozłąkę przysługuje:

- 1) funkcjonariuszowi w służbie stałej przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, do czasu otrzymania lokalu mieszkalnego, zgodnie z przysługującymi mu normami mieszkalnymi, umożliwiającego zamieszkanie z członkami rodziny, o których mowa w art. 63 ustawy;
- 2) funkcjonariuszowi w służbie przygotowawczej przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, do czasu przydzielenia tymczasowej kwatery lub innego pomieszczenia mieszkalnego, umożliwiających zamieszkanie z członkami rodziny, o których mowa w art. 63 ustawy.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, jest płatny z dotu i przysługuje za każdy dzień rozłąki w wysokości 95 % diety określonej w przepisach, o których mowa w § 5 ust. 1. Stawkę dodatku zaokrągla się do 1 grosza w górę.

3. Dodatek za rozłąkę nie przysługuje za czas:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie;
- 2) urlopu wypoczynkowego, dodatkowego, zdrowotnego, szkoleniowego, okolicznościowego, wychowawczego lub bezpłatnego;
- 3) delegowania do czasowego pełnienia służby w miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały, za czas krajowej podróży służbowej w miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały albo pobytu w niej w ramach odwiedzin rodziny;
- 4) krajowej lub zagranicznej podróży służbowej, z tytułu której funkcjonariusz otrzymał diety w pełnej wysokości;
- 5) pobytu w szpitalu.

§ 32. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, pobierającemu dodatek za rozłąkę, przysługuje raz w miesiącu, w celu odwiedzenia rodziny, zwrot kosztów przejazdu środkiem transportu na zasadach, o których mowa w § 25 pkt 6 lit. b.

2. Zwrot kosztów przejazdu nie przysługuje funkcjonariuszowi w przypadku:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie;
- 2) korzystania z pojazdu służbowego.

§ 33. Na wniosek funkcjonariusza przeniesionego z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości i nieprzesiedlającego się, jeżeli jest możliwy codzienny dojazd do nowego miejsca pełnienia służby, kierownik jednostki organizacyjnej może przyznać zwrot kosztów biletu miesięcznego na dojazd publicznym środkiem transportu.

§ 34. 1. Należności, o których mowa w § 26—33, wypłaca, na pisemny wniosek funkcjonariusza, jednostka organizacyjna, do której został przeniesiony, w formie bezpośredniej do rąk funkcjonariusza lub w formie bezgotówkowej na rachunek bankowy wskazany przez funkcjonariusza.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 29 ust. 1 i § 30 ust. 1, funkcjonariusz załącza dokument potwierdzający fakt jego zameldowania w nowym miejscu pełnienia służby, a w przypadku przesiedlenia się wraz z nim członków rodziny, o których mowa w art. 63 ustawy, również dokument potwierdzający ich zameldowanie.

§ 35. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, któremu nie przydzielono lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery, zapewnia się na koszt SKW inne pomieszczenie mieszkalne.

§ 36. Należności, o których mowa w § 28—31, nie przysługują w przypadku przeniesienia funkcjonariusza z urzędu do poprzedniego miejsca pełnienia służby, w którym on sam lub członkowie jego rodziny, o których mowa w art. 63 ustawy, nadal posiadają dom lub samodzielny lokal mieszkalny, bądź do miejscowości, w której są oni zameldowani na pobyt stały.

§ 37. W uzasadnionych przypadkach Szef SKW, na wniosek funkcjonariusza przeniesionego do pełnienia służby w innej miejscowości na własną prośbę, może przyznać należności jak z tytułu przeniesienia z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości. Przepisy § 25—36 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Należności za delegowania do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości

§ 38. Funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości, z zastrzeżeniem § 39, przysługują:

- 1) należności, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a oraz c, na zasadach określonych w § 5—7;
- 2) bezpłatne zakwaterowanie, a w razie niezapewnienia bezpłatnego zakwaterowania zwrot kosztów zakwaterowania w wysokości stwierdzonej rachunkiem lub ryczałt za nocleg, na zasadach określonych w § 10 ust. 4—6.

§ 39. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości, któremu kierownik jednostki organizacyjnej wyraził, na jego wniosek, zgodę na codzienny powrót do miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały albo zakwaterowania, przysługują:

- 1) zwrot kosztów przejazdów, na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości określonej w rozkazie personalnym o delegowaniu i z powrotem, publicznym środkiem komunikacji określonym przez kierownika jednostki organizacyjnej

lub bezpłatny przejazd w razie dojazdu pojazdem pozostającym w dyspozycji SKW, bez względu na czas dojazdu;

2) zwrot kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu.

2. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, nie przysługują świadczenia wymienione w § 38.

§ 40. Należności określone w § 38 i 39 wypłaca się funkcjonariuszowi w jednostce organizacyjnej, do której został czasowo delegowany, w formie bezpośred-

niej do rąk funkcjonariusza lub w formie bezgotówkowej na rachunek bankowy wskazany przez funkcjonariusza.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 41. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2006 r.

Minister Obrony Narodowej: *R. Sikorski*